

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. srpna 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Pařeza a přísedících Radka Hory a Michala Němce,

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED]

je vinen, že

1. dne [REDACTED] v blíže nezjištěné době mezi 16:15 a 16:30 hodin v půdním prostoru rodinného domu na adrese [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED] poté, co ho nezletilá [REDACTED], nar. [REDACTED], objala, tak jí začal osahávat a to tak, že jí vyhrnul tričko, sahal jí na nahá prsa a líbal je, poté jí sáhl rukou pod spodní kalhotky a hladil jí na genitáliích. Nakonec uchopil její ruku a vložil jí do ní svůj penis, ačkoliv věděl, že nezletilá je třináct let, přičemž tohoto jednání zanechal v okamžiku, kdy zaslechl matku poškozené [REDACTED], která za nimi přicházela nahoru po schodech,
2. v blíže nezjištěné době od července [REDACTED] do [REDACTED] vedl s nezletilou [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED], okres [REDACTED], vzájemnou elektronickou komunikaci prostřednictvím aplikace Messenger se sexuálním obsahem (zejména o masturbaci a sexuálním styku), v rámci které užíval profil s označením „[REDACTED]“ a po nezletilé požadoval, aby mu poslala pod svým profilem „[REDACTED]“ ze svého mobilního telefonu fotografie svého obnaženého těla, a to konkrétně prsa a genitálie, čemuž nezletilá po naléhání obviněného vyhověla. Současně jí obviněný v pěti případech poslal v rámci této komunikace mizející zprávy s fotografií svého penisu a video s masturbací, přičemž se svého jednání dopouštěl s cílem sexuálního uspokojení, ačkoliv věděl, že nezletilá v té době bylo třináct let, čímž ohrožoval její duševní, mravní a sexuální vývoj,

tedy

pod bodem 1)
jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

pod bodem 2)

ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky,
a zároveň zlákal a svedl dítěte k výrobě pornografického díla,

čímž spáchal

pod bodem 1)

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku v souběhu s přechinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 25 (dvaceti pěti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců,

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je povinen obžalovaný nahradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 476 72 234, sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava-Vítkovice, škodu ve výši [REDAKCE] Kč,

podle § 228 odst. 1, 2 tr. řádu je povinen obžalovaný nahradit poškozené nezl. [REDAKCE] [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE], nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] Kč, a to v měsíčních splátkách po [REDAKCE] Kč,

podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená nezl. [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V návaznosti na podanou obžalobu Okresním státním zastupitelstvím v Berouně sp. zn. ZT 153/2021 ze dne 13. 7. 2022 pro trestné činy pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měl obžalovaný dopustit způsobem v obžalobě uvedeným, bylo ve věci nařízeno hlavní líčení, při kterém obžalovaný v intencích § 206c odst. 1 tr. řádu prohlásil, že je vinen spácháním skutků popsanych v obžalobě a souhlasil též i s jejich právní kvalifikací. Vzhledem k tomu, že státní zástupkyně neměla vůči takto obžalovaným učiněnému prohlášení vinny žádné připomínky a ani soud neshledal žádný důvod, pro který by prohlášení viny nemohlo být přijato, rozhodl podle § 206c odst. 4 tr. řádu tak, že toto prohlášení viny obžalovaného přijal. I bez k tomu se vztahujícího dokazování, které v souladu s ustanovením § 206c odst. 6 tr. řádu nebylo prováděno, tak neměl soud na základě obžalovaným prohlášené viny, žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný den poté, co v uvedeném období a uvedeným sexuálně zavrženíhodným (zvrhlým a amorálním)

způsobem zlákal a svedl poškozenou nezletilou [REDAKCE] k výrobě pornografického díla a tím k nemravnému životu ohrožujícímu její rozumový, citový a mravní vývoj, znovu zasáhl do její sexuální sféry mj. tím, že jí na uvedeném místě ve snaze uspokojit své pohlavní vzrušení spolu s osaháváním na holých prsou a genitáliích vsunul do ruky svůj penis, aniž by přitom bylo rozhodné zda a do jaké míry tohoto uspokojení dosáhl. Tímto svým jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty uvedených trestných činů.

2. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud k výpovědi obžalovaného, v rámci níž se vyjádřil ke svým osobním, rodinným a majetkovým poměrům, dále k tomu se vztahujícím listinným důkazům, kterými jsou zejména jeho osobní výkazy (opis RT obžalovaného, opis z evidence přestupků, výpis CESO, výpis z katastru nemovitostí, výpis z centrální evidence exekucí, zpráva o pověsti, pracovní hodnocení obžalovaného a zprávy o finančním šetření k jeho osobě), dále přihlédl ke stupni společenské škodlivosti, povaze a závažnosti trestných činů, které jsou dány především významem chráněného zájmu, způsobem provedení činů, jejich následky a okolnostmi, za kterých byly spáchány, včetně osoby obžalovaného a mírou jeho zavinění a v neposlední řadě přihlédl i ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
3. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně zdravého, rozumového, citového, tělesného a mravního vývoje dítěte před předčasnými zkušenostmi s různými formami pohlavního styku, dále před důsledky jeho zneužití k výrobě pornografie a také před dalšími škodlivými vlivy spojenými zejména s vedením zahálčivého nebo nemravného života, přičemž společenská škodlivost jeho jednání je v daném případě zvyšována výraznou mravní narušeností obžalovaného, který opakovaně s rostoucí intenzitou zasáhl do sexuální integrity nezletilé poškozené zneužívaje přitom důvěry, kterou vůči němu jako příteli rodičů měla, nehledě na s tím spojené negativní následky, jejichž případného vzniku si obžalovaný i vzhledem ke svému pokročilému věku musel být vědom a které skutečně nastaly nejen pro něho v podobě těch trestněprávních, ale zejména pro poškozenou v podobě těch zdraví poškozujících, konkrétně v jejím případě v podobě posttraumatické stresové poruchy, která se u ní v důsledku jednání obžalovaného rozvinula.
4. Obžalovanému nad rámec prohlášení viny, k němuž soud rovněž přihlédl při stanovení druhu trestu a jeho výměry, jak mu to ukládá ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku polehčuje to, že se k trestné činnosti doznal a jejího spáchání upřímně litoval. Na druhou stranu obžalovanému, na kterého se hledí, jako by nebyl odsouzen, přitěžuje kromě toho, že spáchal více trestných činů také charakter trestné činnosti, kdy poměrně závažným a sexuálně zavrženíhodným způsobem zasáhl do osobnostních práv tehdy třináctileté poškozené, u níž se v důsledku toho rozvinula posttraumatická stresová porucha. I přesto je však soud toho názoru, že vzhledem k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, který svým náhledem a projevenou sebereflexí nepochybně prokázal, že je schopen i bez stanoveného dohledu zapojit sebevýchovné tendence tak, aby se páčání trestné činnosti vyvaroval, bude účelu trestu dosaženo i bez jeho výkonu, tedy uložením podmíněného trestu odnětí svobody, který jako přiměřený a úhrnný ve smyslu ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku vyměřil ve čtvrtině zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 187 odst. 1 tr. zákoníku na dobu v trvání 25 měsíců se zkušební dobou stanovenou ve smyslu ustanovení § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku na dobu v trvání 30 měsíců, během níž bude muset obžalovaný svým chováním a životem prokázat, že hrozba výkonu trestu postačuje k dosažení jeho účelu.
5. V rámci adhezního řízení bylo rozhodnuto o nárocích na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy, se kterými se poškozené Česká průmyslová zdravotní pojišťovna a nezletilá [REDAKCE] řádně a včas připojily k trestnímu řízení. V případě poškozené

České průmyslové zdravotní pojišťovny a jí uplatňovaného nároku na náhradu majetkové škody ve výši [REDAKCE] Kč představující náklady zdravotní péče, které vynaložila na léčení nezletilé poškozené [REDAKCE], mohl soud vzhledem k tomu, že tyto náklady doložila vyúčtováním s detailním rozpisem jednotlivých výkonů této péče, rozhodnout o jeho plném přiznání, a proto také uložil obžalovanému povinnost, aby podle § 228 odst. 1 tr. řádu tuto škodu poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně nahradil.

6. Stejnou povinností byl obžalovaný zavázán, i ve vztahu k poškozené nezletilé [REDAKCE] pokud jde o jí způsobenou nemajetkovou újmu, resp. pokud jde o část její nárokované výše, kdy tato újma jí vznikla jednáním obžalovaného, které představovalo intenzivní zásah do jejích osobnostních práv, v důsledku něhož prožila duševní útrapy, které se odrazily v jejím běžném a společenském životě a které se u ní rozvinuly v posttraumatickou stresovou poruchu vyžadující specializovanou psychotherapeutickou péči, jejíž ukončení, stejně jako ukončení jejího psychického strádání nelze časově ohraničit.
7. Za situace, kdy bylo v návaznosti na prohlášení viny obžalovaného, které soud svým usnesením přijal, prokázáno, že obžalovaný jednal tak, jak je v rozsudečném výroku popsáno, tedy poškozenou nezletilou [REDAKCE] uvedeným sexuálně zavrženímhodným způsobem nejprve zlákal a svedl k výrobě pornografického díla a tím k nemravnému životu, ohrožujícímu její rozumový, citový a mravní vývoj a poté ji i uvedeným způsobem pohlavně zneužil, není nutno pochybovat o tom, že takové jednání bylo způsobilé zasáhnout do osobnostních práv poškozené, garantované jí Českým právním řádem, včetně Listiny základních práv a svobod a Občanského zákoníku tak, jak na to v rámci uplatnění svého nároku poukázala. V tomto směru pak tyto jí uváděné skutečnosti ve spojení se závěry znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. Ivany Horáckové, PhDr. Jany Procházkové, a jimi konstatovaného závěru o dekompenzaci duševního stavu poškozené a její posttraumatické stresové poruše, která se u ní jako prostá újma na zdraví bez časového určení jejího ukončení rozvinula v důsledku jednání obžalovaného, dávají dostatečný podklad pro rozhodnutí zavazující obžalovaného povinností k náhradě nemajetkové újmy v oblasti osobnostních práv, které však z hlediska její nárokované výše nemůže zahrnovat i duševní útrapy, pro něž takový dostatečný podklad dán není, byť je zřejmé, že v důsledku zásahu do jejích osobnostních práv, tyto duševní útrapy způsobilé se odrazily v jejím běžném a společenském životě skutečně prožila. V daném případě nelze totiž přehlédnout, že jednání obžalovaného mohla do určité míry ovlivnit i vlastní iniciativa poškozené, která v takovém případě byla podle znaleckých závěrů vyvolána stále probíhajícím fyziologickým vývojem poškozené, její duševně sociální nevyzrálostí, jakož i její emocionální dráždivostí s podmíněným zájmem o erotiku. Navíc nelze ani přehlédnout, že podle těchto znaleckých závěrů se na tomto psychickém strádání poškozené, které s rozvinutím posttraumatické stresové poruchy dekompenzovalo její duševní stav, spolupodílely jako predispoziční další zátěžové faktory (stresory) jako např. její přítomnost u fyzického napadení matky biologickým otcem, šikana ve škole, poruchy sebehodnocení, nedostatek sebedůvěry a intelektový deficit, které jako úzkostné rysy v její osobní anamnéze mohly samy o sobě snížit práh pro rozvoj posttraumatické stresové poruchy nebo zhoršit její průběh. K určení míry negativního vlivu těchto dalších zátěžových faktorů na duševní stav a rozvoj posttraumatické stresové poruchy u poškozené, a tím i k určení výše přiměřené finanční satisfakce za duševní útrapy způsobené jednáním obžalovaného, by však bylo třeba provádět další dokazování, a to i v podobě doplňujícího znaleckého zkoumání, které by ve stávající fázi trestního řízení směřovalo již nad jeho zákonem stanovený rámeček, resp. by bylo nad rámeček jeho potřeb. Tento hodnotící závěr soudu však nemůže nic změnit na tom, že v daném případě nepostačuje kompenzovat zásah do osobnostních práv poškozené jen morálním zadostiučiněním v podobě odsouzení obžalovaného, jím projevené lítosti spojené s omluvou poškozené, nýbrž je na místě jí poskytnout finanční satisfakci ve výši [REDAKCE] Kč

jako náhradu nemajetkové újmy, kterou považuje soud z hlediska trestního řízení za přiměřenou prokázaným skutečnostem popsaným ve skutkových zjištěních, a to jak ve vztahu k poškozené, tak i proporcionálně ve vztahu k obžalovanému a jeho rodinným a majetkovým poměrům. Proto soud zavázal obžalovaného povinností, aby podle § 228 odst. 1 tr. řádu tuto nemajetkovou újmu poškozené uhradil s tím, že podle § 228 odst. 2 tr. řádu mu umožnil, aby tak učinil v měsíčních splátkách po [REDAKCE] Kč, a to s výhradou ztráty výhody splátek v případě prodlení se zaplacením byť jediné z nich. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu pak byla poškozená nezletilá [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 15. srpna 2022

JUDr. Michal Pařez v. r.
předseda senátu